

تحلیل گفتمان اخبار مربوط به کووید ۱۹ براساس نظریه لاکلا و موفه مطالعه موردی روزنامه چاینادیلی

صلاح صباح صلاح الدین النقیب^۱، اکرم کرانی^۲، مسعود دهقان^۳

۱. گروه علمی زبان شناسی و آموزش زبان انگلیسی، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

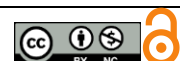
۲. گروه زبان و ادبیات انگلیسی و زبان شناسی، واحد کردستان، دانشکده زبان و ادبیات، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

* ایمیل نویسنده مسئول: akram.korani@iau.ac.ir

چکیده

رسانه‌ها در دوران بحران‌های جهانی، فراتر از نقش خبررسانی، به تولیدکنندگان روایت‌ها و گفتمان‌هایی تبدیل می‌شوند که می‌توانند درک عمومی از بحران را شکل دهند. در جریان همه‌گیری کووید-۱۹، رسانه‌های مختلف با چارچوب‌بندی‌های متفاوت به بازنمایی این بحران پرداختند. هدف پژوهش حاضر، تحلیل گفتمان اخبار مربوط به کووید-۱۹ در روزنامه چاینادیلی بر اساس نظریه لاکلا و موفه است تا نشان دهد چگونه این روزنامه به مفصل‌بندی گفتمانی اخبار کرونا پرداخته و چه دال‌های مرکزی و شناوری را در این گفتمان برجسته کرده است. برای تحقق این هدف، با استفاده از روش تحلیل گفتمان انتقادی و چارچوب نظری لاکلا و موفه، اخبار منتشر شده در روزنامه چاینادیلی در بازه زمانی ۲۰۲۰ - ۲۰۲۱ مورد بررسی قرار گرفت. یافته‌ها نشان داد که این روزنامه با استفاده از استراتژی‌های گفتمانی همچون تعمیم‌شدگی واژگانی، عبارات خطابی و واژگان‌شدگی افراطی، به ساخت گفتمانی پرداخته که حول دو دال مرکزی "اقدامات مؤثر چین" و "رهبری جهانی چین" شکل گرفته است. در این گفتمان، چین به عنوان کشوری موفق در مدیریت همه‌گیری، پیشرو در تحقیقات علمی و متعهد به همکاری جهانی تصویر شده، در حالی که کشورهای دیگر، به ویژه آمریکا، در موقعیتی متضاد قرار گرفته‌اند. این مفصل‌بندی گفتمانی به تقویت هویت ملی چین و مشروعیت‌بخشی به سیاست‌های دولت این کشور در مقابله با همه‌گیری کمک کرده است.

کلیدواژگان: تحلیل گفتمان، کووید-۱۹، چاینادیلی، لاکلا و موفه، هژمونی گفتمانی.

شیوه استناددهی: صباح صلاح الدین النقیب، صلاح، کرانی، اکرم، و دهقان، مسعود. (۱۴۰۴). تحلیل گفتمان اخبار مربوط به کووید ۱۹ براساس نظریه لاکلا و موفه مطالعه موردی روزنامه چاینادیلی. گنجینه زبان و ادبیات فارسی، ۳(۴)، ۱-۲۰.

© ۱۴۰۴ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

تاریخ ارسال: ۲۷ خرداد ۱۴۰۴

تاریخ بازنگری: ۷ آبان ۱۴۰۴

تاریخ پذیرش: ۱۵ آبان ۱۴۰۴

تاریخ چاپ اولیه: ۱۷ آبان ۱۴۰۴

تاریخ چاپ نهایی: ۱ دی ۱۴۰۴

The Treasury of Persian Language and Literature

Discourse Analysis of COVID-19 News Based on Laclau and Mouffe's Theory: A Case Study of China Daily

Salah Sabah Salah Al Naqeeb¹, Akram Korani^{1*}, Masoud Dehghan²

1. Department of Linguistics and English Language Teaching, Ker.C., Islamic Azad University, Kermanshah, Iran

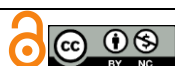
2. Department of English Language and Literature and Linguistics, Kur.C., Faculty of Language and Literature, University of Kurdistan, Sanandaj, Iran

*Corresponding Author's Email: akram.korani@iau.ac.ir

Abstract

In times of global crises, media outlets transcend their informational role to become producers of narratives and discourses that shape public understanding of the crisis. During the COVID-19 pandemic, different media organizations framed and represented the crisis through varying discursive strategies. The aim of the present study is to analyze the discourse of COVID-19 news in China Daily based on the theory of Laclau and Mouffe, in order to demonstrate how this newspaper articulated the discourse of the pandemic and which central and floating signifiers it emphasized. To achieve this goal, the study employed critical discourse analysis within the theoretical framework of Laclau and Mouffe, examining news articles published in China Daily between 2020 and 2021. The findings revealed that the newspaper, through the use of discursive strategies such as lexical generalization, rhetorical expressions, and excessive lexicalization, constructed a discourse centered around two main nodal points: "China's effective actions" and "China's global leadership." Within this discourse, China is portrayed as a country successful in managing the pandemic, leading in scientific research, and committed to global cooperation, whereas other countries—particularly the United States—are positioned in contrast. This discursive articulation contributed to strengthening China's national identity and legitimizing the government's policies in confronting the pandemic.

Keywords: *discourse analysis, COVID-19, China Daily, Laclau and Mouffe, discursive hegemony.*

How to cite: Salah Al Naqeeb, S. S., Korani, A., & Dehghan, M. (2025). Discourse Analysis of COVID-19 News Based on Laclau and Mouffe's Theory: A Case Study of China Daily. *The Treasury of Persian Language and Literature*, 3(4), 1-20.

© 2025 the authors. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

Submit Date: 17 June 2025

Revise Date: 29 October 2025

Accept Date: 06 November 2025

Initial Publish: 08 November 2025

Final Publish: 22 December 2025

مقدمه

تحلیل گفتمان رویکردی انتقادی در مطالعات ارتباطی است که به واکاوی روابط پنهان قدرت، ایدئولوژی و معنا در متون مختلف می‌پردازد (1). این رویکرد با فراتر رفتن از تحلیل صرفاً زبان‌شناختی، به دنبال آشکارسازی چگونگی شکل‌گیری معانی اجتماعی و سیاسی در بافت‌های گفتمانی است (2). تحلیل گفتمان در حوزه رسانه، ابزاری کارآمد برای درک چگونگی برساخت واقعیت‌های اجتماعی و سیاسی از طریق زبان و بازنمایی‌های خبری محسوب می‌شود (3). این رویکرد تحلیلی به پژوهشگران امکان می‌دهد تا دریابند چگونه رسانه‌ها در فرایند تولید معنا و شکل‌دهی به درک عمومی از پدیده‌های اجتماعی نقش ایفا می‌کنند. بررسی تحلیلی گفتمان رسانه‌ای در بحران‌های جهانی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، زیرا در چنین شرایطی، رسانه‌ها به منبع اصلی اطلاعات برای مخاطبان تبدیل می‌شوند و نقش تعیین‌کننده‌ای در شکل‌دهی به ادراک عمومی ایفا می‌کنند (4). علی‌رغم مطالعات متعدد در حوزه تحلیل گفتمان رسانه‌ای، بررسی گفتمان رسانه‌های چینی در بازنمایی بحران کووید-۱۹، به‌ویژه با استفاده از چارچوب نظری لاکلا و موفه، کمتر مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است (5). این خلأ پژوهشی در حالی وجود دارد که چین به عنوان نخستین کانون شیوع این بیماری، نقش مهمی در گفتمان‌سازی اولیه درباره این پدیده داشته است (6). همه‌گیری کووید-۱۹ به عنوان یکی از بزرگترین بحران‌های بهداشت جهانی در قرن حاضر، تأثیرات عمیقی بر ابعاد مختلف زندگی بشر گذاشته است (7). این پدیده از زمان ظهور در اواخر سال ۲۰۱۹ در شهر ووهان چین، به سرعت به سایر نقاط جهان گسترش یافت و به یک بحران جهانی تبدیل شد (8). در این میان، رسانه‌ها نقش محوری در اطلاع‌رسانی، هشدار و آگاهی‌بخشی عمومی ایفا کرده‌اند (9). اما فراتر از نقش اطلاع‌رسانی، رسانه‌ها با

نحوه بازنمایی و چارچوب‌بندی اخبار مرتبط با کووید-۱۹، در شکل‌دهی به گفتمان‌های مسلط، تعریف مسئله و ارائه راه‌حل‌ها نیز تأثیرگذار بوده‌اند (10). بررسی تحلیلی نحوه بازنمایی اخبار کرونا در رسانه‌های مختلف، درک عمیق‌تری از نقش رسانه در مدیریت بحران و تأثیر آن بر سیاست‌گذاری عمومی فراهم می‌سازد (11). نظریه گفتمان ارنستو لاکلا و شاننال موفه (۱۹۸۵) چارچوب نظری مناسبی برای تحلیل گفتمان رسانه‌ای ارائه می‌دهد (5). این نظریه با تأکید بر مفاهیمی چون مفصل‌بندی، دال‌های شناور، دال مرکزی، زنجیره هم‌ارزی و هژمونی، ابزارهای تحلیلی ارزشمندی برای بررسی چگونگی ساخت معنا در گفتمان‌های رسانه‌ای فراهم می‌کند (12). از منظر لاکلا و موفه، معنا همواره امری موقت و حاصل مفصل‌بندی دال‌ها در یک زنجیره گفتمانی است. در این چارچوب، گفتمان‌ها در تلاش‌اند تا با تثبیت معنای نشانه‌ها، به هژمونی دست یابند و گفتمان خود را به عنوان حقیقت طبیعی و بدیهی جلوه دهند (13). این نظریه به طور خاص برای تحلیل چگونگی بازنمایی بحران‌هایی مانند کووید-۱۹ در رسانه‌ها و رقابت گفتمان‌های مختلف برای تثبیت معنای این پدیده مناسب است (14). روزنامه چاپ‌نادیلی به عنوان یکی از بزرگترین روزنامه‌های انگلیسی‌زبان چین و ارگان رسمی حزب کمونیست این کشور، نقش مهمی در انعکاس دیدگاه‌های رسمی دولت چین به جهان خارج دارد (15). این روزنامه که از سال ۱۹۸۱ منتشر می‌شود، به عنوان یکی از منابع اصلی خبری برای مخاطبان بین‌المللی علاقه‌مند به چین شناخته می‌شود. بررسی گفتمان این روزنامه در مورد کووید-۱۹ می‌تواند نشان دهد چگونه چین به عنوان نخستین کشور درگیر با این بحران، به مفصل‌بندی گفتمانی این پدیده پرداخته و تلاش کرده تا روایت خود را از این بحران به مخاطبان بین‌المللی ارائه دهد (8). پژوهش حاضر بر آن است که به تحلیل گفتمان اخبار مربوط به کووید-۱۹ در روزنامه

¹ Covid-19

چاینادیلی بر اساس نظریه لاکلا و موفه پردازد. پژوهشگران بر آن هستند تا با استفاده از چارچوب لاکلا و موفه (۱۹۸۵) نشان دهند که چگونه روزنامه چاینادیلی به مفصل‌بندی گفتمانی اخبار کرونا پرداخته و چه دال‌های مرکزی و شناوری را در این گفتمان برجسته کرده است. پرسش اصلی این پژوهش آن است که: "چگونه روزنامه چاینادیلی با استفاده از مفصل‌بندی دال‌های مختلف، به بازنمایی گفتمانی بحران کووید-۱۹ پرداخته و چه نوع گفتمانی را در این زمینه هژمونیک کرده است؟" این پژوهش در ادامه، ابتدا به مرور پیشینه پژوهش‌های مرتبط با تحلیل گفتمان رسانه‌ای کووید-۱۹ می‌پردازد. همچنین چارچوب نظری تحقیق بر مبنای نظریه گفتمان لاکلا و موفه به تفصیل تشریح می‌شود. در بخش یافته‌ها، نتایج تحلیل گفتمان اخبار منتخب روزنامه چاینادیلی ارائه شده و در نهایت، در بخش بحث و نتیجه‌گیری، تفسیر یافته‌ها و پیامدهای آن مورد بحث قرار می‌گیرد.

چارچوب نظری: تحلیل گفتمان لاکلا و موفه

نظریه تحلیل گفتمان ارنستو لاکلا و شانتال موفه یکی از رویکردهای پساساختارگرایانه در حوزه مطالعات گفتمانی است که در کتاب "هژمونی و استراتژی سوسیالیستی: به سوی سیاست دموکراتیک رادیکال" در سال ۱۹۸۵ ارائه شده است. این نظریه با ترکیب عناصری از نظریه‌های مارکسیستی، پساساختارگرایی و نظریه زبان‌شناسی ساختارگرا، چارچوبی جامع برای تحلیل پدیده‌های اجتماعی و سیاسی فراهم کرده است. در این رویکرد، گفتمان تنها محدود به متن و گفتار نیست، بلکه تمامی اعمال و پدیده‌های اجتماعی را در بر می‌گیرد (۵). به عبارت دیگر، تمایز میان گفتمانی و غیرگفتمانی در این نظریه کنار گذاشته شده و تمام جهان اجتماعی به عنوان محصول فرایندهای گفتمانی در نظر گرفته می‌شود. هاشمیان و همکاران (۱۳۹۸) معتقدند که نظریه گفتمان لاکلا و موفه با بسط نظریه معنایی متشکل از مجموعه‌ای از مفاهیم

به هم مرتبط و ایجاد ساختاری نظام‌مند از آنها، توانسته است به تبیین و تحلیل عملکرد پدیده‌های اجتماعی-سیاسی بپردازد. در این چارچوب نظری، مفاهیم کلیدی همچون مفصل‌بندی، دال‌های شناور، دال مرکزی، هژمونی، غیریت‌سازی و حاشیه‌رانی، نقش اساسی در تحلیل گفتمان‌های مختلف دارند. یکی از مفاهیم بنیادین در نظریه لاکلا و موفه، مفهوم "مفصل‌بندی" است که به فرایند ارتباطدهی عناصر مختلف در یک گفتمان اشاره دارد. مفصل‌بندی، فرایندی است که طی آن، دال‌ها و نشانه‌های مختلف به یکدیگر پیوند می‌خورند و یک کلیت معنایی را شکل می‌دهند. به عبارت دیگر، "مفصل‌بندی به هر عملی اطلاق می‌شود که رابطه‌ای میان عناصر برقرار می‌کند، به طوری که هویت آن‌ها در نتیجه این عمل مفصل‌بندی تغییر می‌کند" (۵). در این فرایند، "دال مرکزی" نقش محوری دارد و سایر دال‌ها حول آن سامان می‌یابند. دال مرکزی، نشانه‌ای است که گفتمان حول آن شکل می‌گیرد و نقطه ثقل معنایی یک گفتمان محسوب می‌شود. برای مثال، مکی و صحراگرد (۱۳۹۰) در تحلیل ایدئولوژی تلویزیون ایران در ارائه اخبار نشان دادند که چگونه انتخاب‌های واژگانی و ساختاری در رسانه کاملاً هدفمند انجام می‌شود و از استراتژی‌های مختلفی برای انتقال مفاهیم مثبت و منفی استفاده می‌شود. این امر نشان‌دهنده نقش محوری دال‌های مرکزی در شکل‌گیری گفتمان خبری است. مفهوم دیگری که در نظریه لاکلا و موفه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، "دال شناور" می‌باشد. دال‌های شناور، نشانه‌هایی هستند که هنوز در یک گفتمان خاص تثبیت نشده‌اند و گفتمان‌های مختلف سعی دارند آن‌ها را به شیوه خود معنا کنند. به عبارت دیگر، دال‌های شناور، موضوع کشمکش معنایی میان گفتمان‌های مختلف هستند. در تحلیل گفتمان اخبار رسانه‌ای، دال‌های شناور نقش مهمی در بازنمایی رویدادها دارند (۱۶). به عنوان مثال، آنیسین^۱ (۲۰۲۲) در مطالعه‌ای درباره گفتمان‌ها، تضادها و هویت‌ها در

¹ Anisin

دوران همه‌گیری کووید-۱۹ نشان داد که چگونه مفاهیمی چون "آزادی"، "ایمنی" و "مسئولیت اجتماعی" به عنوان دال‌های شناور در گفتمان‌های مختلف درباره همه‌گیری معانی متفاوتی پیدا کرده‌اند (4). همچنین، خدادادحسینی (۱۴۰۳) در تحلیل گفتمان انتقادی اخبار مربوط به تنش‌های بین‌المللی میان روسیه و اوکراین نشان داد که رسانه‌ها با توجه به ماهیت و مقاصد سیاسی خود، اخبار را با گفتمان‌های متفاوتی منتشر می‌کنند و همین امر باعث می‌شود که یک خبر یکسان با گفتمان‌های متفاوت، تأثیرات متفاوتی بر مخاطب بگذارد (17).

مفهوم "هژمونی" در نظریه لاکلا و موفه، به فرایندی اشاره دارد که از طریق آن، یک گفتمان تلاش می‌کند تا با تثبیت معنای نشانه‌ها، به سلطه معنایی دست یابد و گفتمان خود را به عنوان حقیقت طبیعی و بدیهی جلوه دهد. در واقع، هژمونی به معنای تلاش برای تثبیت یک نظام معنایی خاص و طبیعی جلوه دادن آن است. نظریه گفتمان لاکلا و موفه، هژمونی را نه به عنوان سلطه یک طبقه بر طبقات دیگر، بلکه به عنوان سلطه یک گفتمان بر گفتمان‌های دیگر تعریف می‌کند. در مطالعات رسانه‌ای، مفهوم هژمونی برای تحلیل چگونگی تثبیت معنای خاص در گفتمان خبری بسیار کارآمد است. به عنوان مثال، کاتالانو و وانگ^۱ (۲۰۲۱) در مطالعه‌ای درباره واکنش‌های کاربران ویبو به گفتمان ضد چینی در دوران کووید-۱۹ نشان دادند که چگونه کاربران این پلتفرم با ایجاد ضد گفتمان‌هایی، با هژمونی گفتمان "ویروس چینی" مقابله کرده‌اند (8). همچنین، دهدست و همکاران (۱۴۰۳) در تحلیل گفتمان اخبار خشونت خانگی در بستر رسانه‌های مجازی، نشان دادند که رواج این اخبار منجر به برآمدن گفتمان غالب ناامنی اجتماعی و از بین رفتن ارزش‌ها شده است. از دیگر مفاهیم کلیدی در نظریه لاکلا و موفه، "غیریت‌سازی" و "حاشیه‌رانی" است. غیریت‌سازی به فرایندی اشاره دارد که در آن،

یک گفتمان با تعریف خود در تقابل با "دیگری" یا "غیر"، به تثبیت هویت خود می‌پردازد. به عبارت دیگر، هر گفتمانی برای تثبیت هویت خود، نیازمند تعریف "غیر" یا "دشمن" است. حاشیه‌رانی نیز به فرایند به حاشیه راندن و سرکوب گفتمان‌های رقیب اشاره دارد. در تحلیل گفتمان رسانه‌ای، این مفاهیم برای بررسی چگونگی بازنمایی "ما" و "آنها" در اخبار بسیار کارآمد هستند (18). به عنوان مثال، مای و جوکانس^۲ (۲۰۲۳) در تحلیل گفتمان انتقادی گزارش‌های خبری کووید-۱۹ از نیویورک تایمز و چاینادیلی نشان دادند که چگونه این دو رسانه با استفاده از ابزارهای واژگانی، تصاویر و استعاره‌ها، ایدئولوژی‌های متفاوتی را منتقل می‌کنند و تصورات مردم از همه‌گیری و اقدامات دولت‌ها برای کنترل آن را شکل می‌دهند. به عنوان نمونه، گزارش‌های نیویورک تایمز نشان می‌داد که اقدامات چین برای مقابله با همه‌گیری غیرمنطقی و افراطی بود، در حالی که گزارش‌های چاینادیلی، کارآمدی دولت چین در کنترل کووید-۱۹ و نگرش مثبت نسبت به مقامات دولتی را نشان می‌داد (15). در مجموع، نظریه تحلیل گفتمان لاکلا و موفه با ارائه مفاهیم و ابزارهای تحلیلی کارآمد، چارچوب نظری مناسبی برای تحلیل گفتمان رسانه‌ای فراهم می‌کند. این نظریه با تأکید بر نقش گفتمان در شکل‌دهی به واقعیت اجتماعی و سیاسی، امکان بررسی عمیق چگونگی بازنمایی رویدادها و مسائل اجتماعی در رسانه‌ها را فراهم می‌سازد (19). به عنوان مثال، مو^۳ و همکاران (۲۰۲۱) در تحلیل گفتمان انتقادی گزارش‌هایی درباره چین در مورد همه‌گیری کووید-۱۹ در نیویورک تایمز، نشان دادند که این روزنامه نتیجه مبارزه چین با کووید-۱۹ را تحسین می‌کند، اما با اقدامات آن کاملاً موافق نیست و تا حدی چین را کشوری تهدیدکننده و استبدادی می‌داند. همچنین، (2). همچنین پژوهشگران (7) در مطالعه‌ای درباره گفتمان کووید-۱۹ در سخنرانی‌های سیاستمداران، به

³ Mu¹ Catalano & Wang² Mai & Jocuns

بررسی سخنرانی‌های رئیس جمهور سابق ایران، حسن روحانی، پرداختند و نشان دادند که چگونه گفتمان او درباره همه‌گیری، ترکیبی از عناصر ملی‌گرایانه و جهانی بوده است. بنابراین، نظریه تحلیل گفتمان لاکلا و موفه با ارائه چارچوبی منسجم و جامع، ابزاری کارآمد برای تحلیل چگونگی شکل‌گیری معنا در بازنمایی‌های رسانه‌ای و نقش قدرت و ایدئولوژی در این فرایند فراهم می‌سازد.

پیشینه تحقیق

در سال‌های اخیر، پژوهش‌هایی در زمینه تحلیل گفتمان رسانه‌ای با رویکردهای مختلف انجام شده است که به بررسی چگونگی بازنمایی رویدادها و مسائل اجتماعی در رسانه‌ها پرداخته‌اند.

پیشینه‌های خارجی

نیندی^۱ (۲۰۲۴) به تحلیل گفتمان انتقادی گزارش‌های منتخب اخبار کووید-۱۹ در روزنامه‌های نیویورک تایمز و چاینادیلی پرداخت. این پژوهش با استفاده از مفهوم تحلیل گفتمان ون دایک، ساختار گفتمانی دو مقاله خبری در مورد کووید-۱۹ را بررسی کرد. نتایج نشان داد که هر مقاله سبک و واژگان خاص خود را در ارائه متن گفتمانی بر اساس نویسنده دارد. هر دو روزنامه تمام عناصر مفهوم تحلیل گفتمان ون دایک از ساختار متن شامل ساختار کلان، ساختار فوقانی و ساختار خرد را ارائه می‌دهند. این پژوهش نشان داد که تحلیل گفتمان انتقادی می‌تواند رابطه بین زبان و ایدئولوژی را بررسی کند و از طریق زبان مورد استفاده، قدرت و ایدئولوژی گوینده را آشکار سازد (1).

مو و همکاران^۲ (۲۰۲۱) به تحلیل گفتمان انتقادی گزارش‌هایی درباره چین در مورد همه‌گیری کووید-۱۹ در نیویورک تایمز پرداختند. این پژوهش بر اساس چارچوب سه‌بعدی نورمن فرکلاف و با ترکیبی از روش‌های تحلیل کمی، کیفی و تحلیل پیکره، ۳۵ گزارش خبری در نیویورک تایمز از سپتامبر تا دسامبر

۲۰۲۰ را تحلیل کرد. نتایج نشان داد که نیویورک تایمز نتیجه مبارزه چین با کووید-۱۹ را تحسین می‌کند، اما با اقدامات آن کاملاً موافق نیست. همچنین، نیویورک تایمز چین را در طرف مخالف ایالات متحده و سایر کشورهای غربی قرار می‌دهد و تا حدی چین را کشوری تهدیدکننده و استبدادی می‌داند (2).

مای و جوکانز^۳ (۲۰۲۳) به تحلیل گفتمان انتقادی چندوجهی گزارش‌های خبری نیویورک تایمز و چاینادیلی درباره کووید-۱۹ پرداختند. این پژوهش همه‌گیری کووید-۱۹ را به سه مرحله تقسیم کرد: مرحله مبارزه چین با همه‌گیری، اولین شیوع جهانی و دومین شیوع جهانی. نتایج نشان داد که گزارش‌های خبری کووید-۱۹ در نیویورک تایمز و چاینادیلی نه تنها حقایق را منتقل می‌کردند بلکه ایدئولوژی‌های مختلفی را نیز ارائه می‌دادند که در هر مرحله تغییر می‌کرد. هر دو رسانه از ابزارهای واژگانی، تصاویر و استعاره‌ها برای انتقال ایدئولوژی‌های مختلف استفاده کردند. گزارش‌های نیویورک تایمز نشان می‌داد که اقدامات چین برای مقابله با همه‌گیری غیرمنطقی و افراطی بود، در حالی که گزارش‌های چاینادیلی، کارآمدی دولت چین در کنترل کووید-۱۹ و نگرش مثبت نسبت به مقامات دولتی را نشان می‌داد (15).

کاتالانو و وانگ^۴ (۲۰۲۱) به بررسی واکنش‌های کاربران ویبو به گفتمان ضد چینی در رسانه‌های اجتماعی، پوپولیسیم و کووید-۱۹ پرداختند. این پژوهش با استفاده از تحلیل گفتمان انتقادی چندوجهی، استراتژی‌های بصری و کلامی مورد استفاده برای ایجاد ضد گفتمان‌هایی که استفاده از اصطلاحاتی مانند "ویروس چینی" را به چالش می‌کشند، بررسی کرد. یافته‌ها پتانسیل ویبو را به عنوان پلتفرمی برای مقاومت و مکانی که کاربران با بی‌عدالتی اجتماعی و نژادپرستی مبارزه می‌کنند، نشان داد، اما همچنین به عنوان فضایی خطرناک که در آن گفتمان‌های پوپولیستی می‌توانند گفتمان‌های

³ Mai & Jocuns

⁴ Catalano & Wang

¹ Nindi

² Mu

پوپولیستی بیشتری ایجاد کنند که بر احساسات عمومی و بالقوه سیاست‌های دولت و روابط بین‌المللی تأثیر می‌گذارند (8).

اشتنگل و نابرز^۱ (۲۰۱۹) به بررسی ارزش نظریه گفتمان پساساختارگرا (یا سیاسی) برای تحلیل سیاست جهانی پرداختند. نتایج نشان داد که نظریه گفتمان سیاسی با وارد کردن مفاهیم پساساختارگرایانه‌ای که پیش‌تر توسط جریان‌های انتقادی نادیده گرفته شده بود، به حاشیه‌های روابط بین‌الملل راه یافته است. در چارچوب لاکلا و موفه، این پژوهش نشان داد که نظریه گفتمان سیاسی با هستی‌شناسی اجتماعی خاص خود و مفهوم نظری تغییر، قابلیت تحلیل سیاست جهانی را فراهم می‌آورد و عدم وجود اصل تعیین‌کننده‌ای را در فهم پدیده‌های سیاسی بین‌المللی برجسته می‌سازد (20).

جیکوبز^۲ (۲۰۱۸) به بررسی نظریه گفتمان پساساختارگرا لاکلا و موفه به عنوان تحلیل ایده‌ها و اقدامات سیاسی از جهت مارکسیستی پرداخت. نتایج نشان داد که برخلاف جامعه‌شناسی مارکسیستی کلاسیک که بر فرآیندهای اقتصادی بنیان گذاشته شده، این نظریه بر غیاب هرگونه اصل تعیین‌کننده تأکید می‌کند. در چارچوب لاکلا و موفه، این پژوهش آشکار ساخت که روبنای ایدئولوژیک به بهای پایگاه اقتصادی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند، مبارزه طبقاتی و روابط تولید جای خود را به شکل پیچیده و یکپارچه‌ای از سیاست می‌دهند، و هیچ بنیان طبیعی عمیق‌تری وجود ندارد که تشکیل و ساختار جامعه را تعیین کند (21).

هدایتقی^۳ و همکاران (۲۰۲۰) به بررسی امکان ترکیب نظریه تحلیل گفتمان لاکلا و موفه با نظریه شبکه برای تعیین بستری جایگزین برای مطالعه گفتمان از طریق الگوریتم نیمه‌خودکار پرداختند. نتایج نشان داد که این رویکرد قابلیت کافی برای ایجاد مسیری جهت مطالعه مفصل‌بندی گفتمان از دیدگاه جایگزین دارد. در چارچوب لاکلا و موفه، این پژوهش نشان داد که چگونه اجزای زبانی در

تعامل به شبکه‌ای تبدیل می‌شوند که در آن آمارهای گراف برای مشخص‌سازی گره‌ها به عنوان وقته‌ها، نقاط گرهی و نقاط گرهی هویت استفاده می‌شوند، و مفصل‌بندی گفتمان بر اساس این اجزا قابل مطالعه است (14).

پیشینه‌های داخلی

دهدست و همکاران (۱۴۰۳) به بررسی و تحلیل گفتمان اخبار خشونت خانگی در بستر رسانه‌های مجازی پرداختند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد که رواج اخبار خشونت خانگی در رسانه‌های مجازی، منجر به برآمدن گفتمان غالب ناامنی اجتماعی و از بین رفتن ارزش‌ها شده است. دال مرکزی شکل گرفته حول محور بی‌ثباتی و بی‌اعتمادی اجتماعی قرار دارد که با مضامین هم‌ارز، هویت مخاطب را به‌صورت هویتی بحران‌زده و تحت فشار ترسیم می‌کند (18).

مکی و صحراگرد (۱۳۹۰) به تحلیل ایدئولوژی تلویزیون ایران در ارائه اخبار از منظر تحلیل گفتمان انتقادی پرداختند. نتایج تحقیق آن‌ها نشان داد که در ارائه سه نوع خبر (مثبت برای "ما"، منفی برای "دیگران" و خنثی) از استراتژی‌های کاملاً متفاوتی استفاده شده و کلمات با بار ایدئولوژیک برای انتقال مفاهیم مثبت و منفی به کار رفته است. یافته‌های این تحقیق تأیید می‌کند که انتخاب‌های واژگانی و ساختاری در رسانه کاملاً هدفمند انجام می‌شود (16). خدادادحسینی (۱۴۰۳) به تحلیل گفتمان انتقادی اخبار داخلی و خارجی در ارتباط با تنش‌های بین‌المللی میان روسیه و اوکراین بر مبنای رویکرد نورمن فرکلاف پرداخت. نتایج این پژوهش نشان داد که رسانه‌ها با توجه به ماهیت و مقاصد سیاسی خود، اخبار را با گفتمان‌های متفاوتی منتشر می‌کنند و میزان بازتاب یک خبر با منافع صاحبان رسانه رابطه مستقیم دارد. همچنین خبری یکسان با گفتمان متفاوت می‌تواند تأثیرات متفاوتی بر مخاطب بگذارد (17).

روش شناسی پژوهش

³ Haditaghi

¹ Stengel & Nabers

² Jacobs

پژوهش حاضر با رویکرد کیفی و با استفاده از روش تحلیل گفتمان انتقادی بر اساس نظریه لاکلا و موفه به بررسی اخبار مربوط به کووید-۱۹ در روزنامه چاینادیلی می‌پردازد. انتخاب این رویکرد به دلیل قابلیت آن در آشکارسازی روابط قدرت، ایدئولوژی و معانی پنهان در لایه‌های زیرین گفتمان خبری است. نظریه گفتمان لاکلا و موفه با ارائه مفاهیمی چون مفصل‌بندی، دال مرکزی، دال شناور، هژمونی و غیریت‌سازی، چارچوب نظری و روش‌شناختی مناسبی برای تحلیل بازنمایی کووید-۱۹ فراهم می‌کند. جامعه آماری این پژوهش شامل اخبار منتشر شده مرتبط با کووید-۱۹ در روزنامه انگلیسی‌زبان چاینادیلی در بازه زمانی ژانویه ۲۰۲۰ تا دسامبر ۲۰۲۱ است که به صورت هدفمند و با توجه به معیارهایی چون مرتبط بودن مستقیم با موضوع کووید-۱۹، انتشار در صفحه اول یا بخش اصلی روزنامه، و تنوع زمانی و موضوعی انتخاب شده‌اند. برای جمع‌آوری داده‌ها، از آرشیو الکترونیکی روزنامه چاینادیلی استفاده شده و برای هر خبر، متن کامل، عناصر پاراتکست، تاریخ انتشار، صفحه انتشار و تصاویر همراه مورد توجه قرار گرفته‌اند. فرآیند تحلیل داده‌ها شامل خوانش عمیق متون و تحلیل نظام‌مند با استفاده از مفاهیم نظری لاکلا و موفه بوده است. در این فرآیند، به شناسایی دال‌های مرکزی و شناور، تحلیل مفصل‌بندی گفتمانی، و بررسی فرآیندهای غیریت‌سازی و هژمونی پرداخته شده و استراتژی‌های گفتمانی مانند تعمیم‌شدگی واژگانی، عبارات خطابی و واژگان‌شدگی افراطی مورد توجه ویژه قرار گرفته‌اند. این روش امکان بررسی دقیق و عمیق چگونگی بازنمایی رویدادها و مفاهیم مرتبط با همه‌گیری کووید-۱۹ در روزنامه چاینادیلی و نحوه مفصل‌بندی و تثبیت معنا در این گفتمان را فراهم می‌سازد.

نتایج و یافته‌های پژوهش

پژوهش حاضر با بهره‌گیری از روش تحلیل گفتمان انتقادی^۱ و چارچوب نظری لاکلا و موفه، به واکاوی بازنمایی پاندمی کووید-۱۹ در روزنامه چاینادیلی پرداخته است. این بخش به ارائه یافته‌های پژوهش از طریق تحلیل گفتمانی اخبار منتشر شده در این روزنامه می‌پردازد. هدف اصلی، کشف دال‌های مرکزی، گسست‌های گفتمانی و سازوکارهای هژمونیک در بازنمایی اخبار مرتبط با کووید-۱۹ است. تحلیل‌های انجام شده نشان می‌دهد که چگونه روزنامه چاینادیلی از طریق استراتژی‌های گفتمانی مختلف، به مفصل‌بندی خاصی از رویدادها و مفاهیم مرتبط با همه‌گیری پرداخته و تلاش کرده است گفتمان خاصی را هژمونیک کند. در ادامه، مهم‌ترین یافته‌های پژوهش در قالب مقولات اصلی تحلیل گفتمان لاکلا و موفه ارائه می‌شود.

۱.۵. تعمیم‌شدگی واژگانی

تعمیم‌شدگی واژگانی یکی از استراتژی‌های گفتمانی قدرتمند است که در تحلیل گفتمان به فرآیند استفاده از واژه‌های کلی، انتزاعی یا فراگیر برای ساخت و تقویت روایت‌های مسلط اشاره دارد. این تکنیک به گوینده یا نویسنده امکان می‌دهد تا پیچیدگی‌های واقعی را ساده‌سازی کند و تصویری یکپارچه و همگن از موضوعات پیچیده ارائه دهد. در چارچوب نظری لاکلا و موفه، تعمیم‌شدگی واژگانی ابزاری برای تثبیت معنای دال‌های شناور و ایجاد هژمونی گفتمانی است. در بررسی گفتمان روزنامه چاینادیلی درباره کووید-۱۹، این تکنیک به شکل گسترده‌ای استفاده شده تا روایت رسمی چین از مدیریت بحران همه‌گیری را تقویت کند و مشروعیت سیاست‌های دولت را افزایش دهد.

نمونه ۱: در مقاله "Vaccination key to preventing spread of COVID" در تاریخ ۲۱ مه ۲۰۲۱ در

صفحه ۳ روزنامه چاینادیلی، چنین آمده است:

"Imported COVID-19 infections, sporadic local outbreaks and constant virus mutations have all

¹ CDA

عنوان عوامل خارجی^۱ یا نادر و پراکنده^۲ معرفی می‌شوند، در حالی که وضعیت داخلی چین "stable" (پایدار) توصیف می‌شود. این دوگانگی، یک مرزبندی سیاسی ایجاد می‌کند که در آن، هر مشکل یا چالشی به عوامل خارجی نسبت داده می‌شود و موفقیت‌ها به عوامل داخلی. این نوع مرزبندی، مفهومی کلیدی دیگر در نظریه لاکلا و موفه است که به فرآیند تعریف هویت از طریق تمایز با "دیگری" اشاره دارد.

نمونه ۲: در مقاله "UN calls for efforts to aid Africa's

"growth" منتشر شده در تاریخ ۲۱ مه ۲۰۲۱ در صفحه اول

روزنامه چاینادیلی، چنین آمده است:

"After a high-level meeting hosted by China, the United Nations Security Council has spoken in one voice, urging the international community to give Africa equitable access to COVID-19 vaccines and medical supplies."

ترجمه: "پس از یک نشست عالی‌رتبه که به میزبانی چین برگزار شد، شورای امنیت سازمان ملل متحد با یک صدا سخن گفته و از جامعه بین‌المللی خواسته است تا به آفریقا دسترسی عادلانه به واکسن‌های کووید-۱۹ و تجهیزات پزشکی بدهد."

در این متن، تعمیم‌شدگی واژگانی در استفاده از عبارات "spoken in one voice" (با یک صدا سخن گفتن) و "equitable access" (دسترسی عادلانه) نمایان است. عبارت "spoken in one voice" یک تعمیم گسترده است که اجماع کامل در شورای امنیت را نشان می‌دهد، بدون اشاره به احتمال وجود نظرات مخالف یا متفاوت در میان اعضای شورا. این عبارت، پیچیدگی‌های سیاسی و اختلافات احتمالی میان کشورهای عضو شورای امنیت را نادیده می‌گیرد و تصویری از یک اجماع کامل ارائه می‌دهد. از منظر لاکلا و موفه، این نوع تعمیم‌شدگی واژگانی، یک "عمل هژمونیک" است که در آن، چین تلاش می‌کند خود را به عنوان رهبر یک اجماع جهانی معرفی کند. با اشاره به "a high-

threatened to disrupt China's stable epidemic control situation, experts said on Thursday, urging the public to get vaccinated as soon as possible while also abiding by personal hygiene measures."

ترجمه: "کارشناسان روز پنجشنبه اعلام کردند که عفونت‌های وارداتی کووید-۱۹، شیوع‌های پراکنده محلی و جهش‌های مداوم ویروس همگی تهدیدی برای اختلال در وضعیت کنترل پایدار همه‌گیری در چین بوده‌اند، و از مردم خواستند تا در اسرع وقت واکسن بزنند و همچنین اقدامات بهداشت شخصی را رعایت کنند."

در این متن، تعمیم‌شدگی واژگانی به شکل آشکاری قابل مشاهده

است. عبارت "China's stable epidemic control

"situation" (وضعیت کنترل پایدار همه‌گیری در چین) یک تعمیم گسترده است که وضعیت مدیریت کووید-۱۹ در چین را به صورت کلی و بدون ارائه جزئیات یا شاخص‌های دقیق، "پایدار" توصیف می‌کند. این عبارت، پیچیدگی‌های واقعی مدیریت همه‌گیری در کشوری به وسعت چین را ساده‌سازی می‌کند و تصویری یکپارچه و موفق از کنترل همه‌گیری ارائه می‌دهد.

از دیدگاه لاکلا و موفه، این نوع تعمیم‌شدگی واژگانی یک استراتژی گفتمانی است که هدف آن "طبیعی‌سازی" موفقیت سیاست‌های دولت چین در مقابله با همه‌گیری است. با ارائه وضعیت کنترل همه‌گیری به عنوان امری "پایدار" و بدیهی، این گفتمان تلاش می‌کند هرگونه پرسش یا تردید در مورد کارایی سیاست‌های دولت را به حاشیه براند و مشروعیت این سیاست‌ها را تقویت کند. این نوع طبیعی‌سازی، مفهومی کلیدی در نظریه هژمونی لاکلا و موفه است که اشاره به فرآیندی دارد که طی آن، یک گفتمان تلاش می‌کند معانی مورد نظر خود را به عنوان امری طبیعی و بدیهی جلوه دهد و بدین ترتیب، قدرت گفتمانی خود را تثبیت کند. همچنین، در این متن یک دوگانگی گفتمانی بین "ثبات داخلی" و "تهدیدهای خارجی" ایجاد شده است. تهدیدها به

² sporadic

¹ imported

"level meeting hosted by China" (نشست عالی‌رتبه به میزبانی چین) و پیوند دادن آن با "شورای امنیت با یک صدا سخن گفتن"، این گفتمان تلاش می‌کند نقش چین را در ایجاد این اجماع برجسته کند. این استراتژی به چین امکان می‌دهد تا خود را به عنوان پیشرو در حمایت از کشورهای آفریقایی و مدافع عدالت جهانی معرفی کند. عبارت "equitable access" (دسترسی عادلانه) نیز یک تعمیم واژگانی است که مفهوم عدالت را به شکلی کلی و بدون تعریف مشخص به کار می‌برد. این عبارت، یک دال شناور است که در این گفتمان، به عنوان ارزشی که چین از آن حمایت می‌کند، معنا می‌یابد. از دیدگاه لاکلا و موفه، این نوع استفاده از دال‌های شناور، استراتژی‌ای برای ایجاد "زنجیره هم‌ارزی" است که در آن، چین با ارزش‌های مثبت جهانی مانند عدالت و برابری هم‌ارز می‌شود.

در مجموع، تحلیل این نمونه‌ها نشان می‌دهد که تعمیم‌شدگی واژگانی در گفتمان روزنامه چاینادیلی درباره کووید-۱۹، ابزاری قدرتمند برای ساخت تصویری مثبت از چین، تقویت مشروعیت سیاست‌های دولت، و ایجاد هژمونی گفتمانی است. این استراتژی گفتمانی، با ساده‌سازی پیچیدگی‌ها و ایجاد تصویری یکپارچه و همگن از وضعیت مدیریت همه‌گیری در چین، به تثبیت معنای دال‌های شناور مانند "موفقیت در مقابله با همه‌گیری" و "رهبری جهانی" حول محور سیاست‌های چین کمک می‌کند.

۲.۵. عبارات خطابی

عبارات خطابی در تحلیل گفتمان به شیوه‌های زبانی اشاره دارد که برای خطاب قرار دادن، متقاعد کردن یا تأثیرگذاری بر مخاطب استفاده می‌شوند. این عبارات نقش مهمی در شکل‌دهی به افکار عمومی و هدایت تفسیر مخاطبان از رویدادها ایفا می‌کنند. در چارچوب نظری لاکلا و موفه، عبارات خطابی ابزارهایی برای ایجاد "موقعیت‌های سوژگی" هستند که از طریق آن‌ها، مخاطبان به پذیرش گفتمان مسلط ترغیب می‌شوند. در گفتمان روزنامه

چاینادیلی درباره کووید-۱۹، عبارات خطابی به عنوان ابزارهایی قدرتمند برای تقویت روایت رسمی چین و ایجاد یک چارچوب تفسیری خاص استفاده می‌شوند.

نمونه ۱: در مقاله "Vaccination key to preventing spread of COVID" در صفحه ۳ روزنامه چاینادیلی، چنین آمده است:

"...experts said on Thursday, urging the public to get vaccinated as soon as possible while also abiding by personal hygiene measures." ترجمه: "...کارشناسان روز پنجشنبه گفتند و از مردم خواستند تا در اسرع وقت واکسن بزنند و همچنین اقدامات بهداشت شخصی را رعایت کنند".

در این متن، عبارت خطابی "urging the public" (ترغیب عموم) یک ساختار دستوری است که فوریت و ضرورت را به واکسیناسیون نسبت می‌دهد. این عبارت خطابی، یک حس اضطرار و الزام ایجاد می‌کند و واکسیناسیون را نه به عنوان یک انتخاب شخصی، بلکه به عنوان یک ضرورت اجتماعی معرفی می‌کند. عبارت "as soon as possible" (در اسرع وقت) نیز این حس فوریت و اضطرار را تشدید می‌کند. این عبارت خطابی با اشاره به "experts" (کارشناسان) به عنوان منبع، به این درخواست مشروعیت علمی و اقتدار می‌بخشد. از دیدگاه لاکلا و موفه، این نوع استفاده از اقتدار، یک استراتژی برای "اعمال قدرت گفتمانی" است. در این استراتژی، دانش تخصصی و اقتدار علمی برای هدایت رفتار عمومی استفاده می‌شوند. این رویکرد به طور ضمنی، یک رابطه قدرت را بین "کارشناسان" به عنوان صاحبان دانش و "عموم" به عنوان دریافت‌کنندگان آن ایجاد می‌کند. با معرفی "کارشناسان" به عنوان منبع این درخواست، این گفتمان تلاش می‌کند هرگونه پرسش یا تردید در مورد ضرورت واکسیناسیون را به حاشیه براند و آن را به عنوان یک توصیه غیرسیاسی و صرفاً علمی معرفی کند. این استراتژی، مفهوم "غیرسیاسی‌سازی" در

نظریه لاکلا و موفه را نشان می‌دهد که طی آن، تصمیمات سیاسی به عنوان امری علمی، فنی یا اجتناب‌ناپذیر معرفی می‌شوند تا از بحث و چالش در مورد آن‌ها جلوگیری شود.

نمونه ۲: در مقاله "WHO report draws lessons from COVID-19 pandemic"

"COVID-19 pandemic" منتشر شده در تاریخ ۲۱ مه ۲۰۲۱ در صفحه اول روزنامه چاینادیلی، چنین آمده است:

"A report recently published by an independent panel of experts who reviewed the global response to the COVID-19 pandemic has pinpointed equitable and widespread distribution of vaccines, along with the consistent rollout of regular disease control measures, as the linchpin to ending the pandemic."

ترجمه: "گزارشی که اخیراً توسط یک هیئت مستقل از کارشناسان منتشر شده که پاسخ جهانی به همه‌گیری کووید-۱۹ را بررسی کرده‌اند، توزیع عادلانه و گسترده واکسن‌ها، همراه با اجرای مستمر اقدامات منظم کنترل بیماری را به عنوان محور اصلی پایان دادن به همه‌گیری مشخص کرده است." در این متن، عبارت خطابی "linchpin to ending the pandemic" (محور اصلی پایان

دادن به همه‌گیری) یک ساختار استعاری قدرتمند است. استعاره "linchpin" (محور اصلی) که به معنای پین یا میله‌ای است که یک چرخ را به محور متصل می‌کند، در اینجا برای نشان دادن اهمیت حیاتی توزیع عادلانه واکسن استفاده شده است. این استعاره، توزیع عادلانه واکسن را به عنوان عنصر اصلی و حیاتی در مقابله با همه‌گیری معرفی می‌کند، به گونه‌ای که بدون آن، سایر اقدامات نیز مؤثر نخواهند بود. این عبارت خطابی با اشاره به "independent panel of experts" (هیئت مستقل

کارشناسان) به عنوان منبع، به این توصیه مشروعیت و اعتبار بین‌المللی می‌بخشد. واژه "independent" (مستقل) تأکید می‌کند که این توصیه، نه از سوی یک طرف ذی‌نفع، بلکه از سوی گروهی بی‌طرف و متخصص ارائه شده است. این نوع استناد به منابع مستقل و معتبر، یک استراتژی گفتمانی برای افزایش اعتبار و

پذیرش روایت ارائه شده است. از دیدگاه لاکلا و موفه، این نوع عبارات خطابی، ابزارهایی برای "مفصل‌بندی گفتمانی" هستند. با ایجاد پیوند بین "عدالت در توزیع واکسن" و "موفقیت در مقابله با همه‌گیری"، این گفتمان یک زنجیره هم‌ارزی ایجاد می‌کند که در آن، سیاست‌های چین در حمایت از دسترسی جهانی به واکسن با موفقیت در مقابله با همه‌گیری هم‌ارز می‌شوند. به این ترتیب، چین می‌تواند خود را به عنوان کشوری معرفی کند که در مسیر درست برای پایان دادن به همه‌گیری قرار دارد. این عبارت خطابی همچنین یک "دال شناور" را تثبیت می‌کند. "پایان دادن به همه‌گیری" یک دال شناور است که معنای آن مورد منازعه گفتمان‌های مختلف است. با پیوند دادن این دال به "توزیع عادلانه واکسن" (سیاستی که چین از آن حمایت می‌کند)، این گفتمان تلاش می‌کند معنای این دال را در چارچوب گفتمان خود تثبیت کند. در مجموع، تحلیل این نمونه‌ها نشان می‌دهد که عبارات خطابی در گفتمان روزنامه چاینادیلی درباره کووید-۱۹، ابزارهایی قدرتمند برای ایجاد حس فوریت و ضرورت، مشروعیت‌بخشی به سیاست‌های خاص، و هدایت تفسیر مخاطبان از رویدادها هستند. این عبارات، با ایجاد موقعیت‌های سوژگی خاص و تثبیت معنای دال‌های شناور، به تقویت روایت رسمی چین و حاشیه‌رانی روایت‌های رقیب کمک می‌کنند.

۳.۵. واژگان‌شدگی افراطی

واژگان‌شدگی افراطی به معنای فرآیند استفاده یا تکرار بیش از حد از واژگان و اصطلاحات خاص برای برجسته‌سازی یا تأکید بر یک موضوع در گفتمان است. این تکنیک می‌تواند برای تقویت یک روایت خاص، ایجاد تصویری مثبت یا منفی از یک موضوع، یا تثبیت معنای دال‌های شناور استفاده شود. در چارچوب نظری لاکلا و موفه، واژگان‌شدگی افراطی یک استراتژی برای "برجسته‌سازی" و "حاشیه‌رانی" است که از طریق آن، برخی جنبه‌های واقعیت برجسته و برخی دیگر به حاشیه رانده می‌شوند.

در گفتمان روزنامه چاینادیلی درباره کووید-۱۹، واژگان‌شدگی افراطی به عنوان یک استراتژی گفتمانی قدرتمند برای تقویت روایت رسمی چین و حاشیه‌رانی روایت‌های رقیب استفاده می‌شود.

نمونه ۱: در مقاله "Vaccination key to preventing spread of COVID" روزنامه چاینادیلی، چنین آمده است:

"Preliminary research shows that China's COVID-19 vaccines currently in use can provide protection against new variants first detected in India to a certain extent, said Shao Yiming, a researcher from the Chinese Center for Disease Control and Prevention.

During an earlier interview, he had already confirmed the efficacy of domestic vaccines against variants from South Africa, the United Kingdom and Brazil.

...experts said on Thursday, urging the public to get vaccinated as soon as possible while also abiding by personal hygiene measures. Medical experts are urging the public to get vaccinated as soon as possible and to abide by personal hygiene measures."

ترجمه: "شائو بی‌مینگ، محقق مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌های چین گفت که تحقیقات اولیه نشان می‌دهد واکسن‌های کووید-۱۹ چین که در حال حاضر استفاده می‌شوند، می‌توانند تا حد معینی در برابر واریانت‌های جدیدی که اولین بار در هند شناسایی شده‌اند، محافظت ایجاد کنند.

در یک مصاحبه قبلی، او قبلاً کارایی واکسن‌های داخلی در برابر واریانت‌های آفریقای جنوبی، بریتانیا و برزیل را تأیید کرده بود. ...کارشناسان روز پنجشنبه گفتند و از مردم خواستند تا در اسرع وقت واکسن بزنند و همچنین اقدامات بهداشت شخصی را رعایت کنند.

متخصصان پزشکی از مردم می‌خواهند تا در اسرع وقت واکسن بزنند و اقدامات بهداشت شخصی را رعایت کنند."

در این متن، واژگان‌شدگی افراطی در تکرار مداوم واژگان مرتبط با "vaccines" (واکسن‌ها)، "protection" (محافظت) و "get vaccinated" (واکسن زدن) قابل مشاهده است. در این متن کوتاه، واژه "vaccines" یا مشتقات آن چندین بار تکرار شده است. همچنین، عبارت "urging the public to get vaccinated as soon as possible" (ترغیب عموم به واکسن زدن در اسرع وقت) با تغییرات جزئی دو بار تکرار شده است. این تکرار مداوم، یک تأکید قوی بر واکسیناسیون به عنوان راه‌حل اصلی مقابله با همه‌گیری ایجاد می‌کند. همچنین، اشاره مکرر به "واکسن‌های چین" و "واکسن‌های داخلی" و توانایی آن‌ها در محافظت در برابر واریانت‌های مختلف، یک تصویر مثبت از توانمندی چین در تولید واکسن‌های مؤثر ایجاد می‌کند. از دیدگاه لاکلا و موفه، این نوع واژگان‌شدگی افراطی، یک استراتژی برای "تثبیت معنا" است. با تکرار مداوم واژگان مرتبط با واکسیناسیون، این گفتمان تلاش می‌کند معنای دال شناور "مقابله با کووید-۱۹" را در چارچوب واکسیناسیون تثبیت کند و سایر معانی ممکن (مانند درمان‌های دارویی، قرنطینه، یا سایر رویکردها) را به حاشیه براند. همچنین، با تأکید مکرر بر "واکسن‌های چین"، این گفتمان تلاش می‌کند چین را به عنوان یک قدرت برتر در زمینه تولید واکسن معرفی کند. نکته قابل توجه دیگر، استفاده از واژگان مثبت مانند "protection" (محافظت) و "efficacy" (کارایی) در ارتباط با واکسن‌های چین است. این واژگان مثبت، یک تصویر قدرتمند و مؤثر از واکسن‌های چین ایجاد می‌کنند. همچنین، اشاره به "واریانت‌های مختلف" و توانایی واکسن‌های چین در محافظت در برابر آن‌ها، یک تصویر جامع و فراگیر از اثربخشی این واکسن‌ها ایجاد می‌کند.

نمونه ۲: در مقاله "US hits a new low in demonizing China on vaccines, climate change" منتشر شده در تاریخ ۲۱ مه ۲۰۲۱ در صفحه ۱۰ روزنامه چاینادیلی، چنین آمده است:

روانی ناسالم دارد که در آن، فرد به شکلی غیرمنطقی و افراطی بر یک موضوع تمرکز می‌کند. واژه "demonizing" (شیطان‌سازی) نیز اشاره به فرآیند غیرمنصفانه و غیراخلاقی تصویرسازی منفی از دیگری دارد. عبارت "betrays the United States" "promise" (خیانت به وعده ایالات متحده) نیز یک توصیف قوی و منفی است که آمریکا را به عنوان کشوری غیرقابل اعتماد و خائن به تعهدات خود نشان می‌دهد. واژه "betrays" (خیانت می‌کند) یک واژه با بار منفی قوی است که اشاره به عمل غیراخلاقی و غیرقابل بخشش دارد. در مقابل، چین به عنوان قربانی این "شیطان‌سازی" و "بدنام‌سازی" غیرمنصفانه و به عنوان کشوری که نقش مثبتی در "مسائل جهانی مانند مبارزه با تغییرات اقلیمی و کووید-۱۹" ایفا می‌کند، معرفی می‌شود.

از منظر لاکلا و موفه، این نوع واژگان‌شدگی افراطی، یک استراتژی برای "ایجاد مرز سیاسی" است. با استفاده افراطی از واژگان منفی در ارتباط با آمریکا، این گفتمان یک "دیگری" منفی ایجاد می‌کند که در تقابل با آن، هویت چین به عنوان کشوری مثبت و اخلاقی شکل می‌گیرد. این مرزبندی، به تقویت انسجام داخلی و هویت ملی کمک می‌کند. همچنین، این نوع واژگان‌شدگی افراطی، یک استراتژی برای "غیریت‌سازی" است. با معرفی آمریکا به عنوان "دیگری" منفی که در تقابل با ارزش‌های مثبت چین قرار دارد، این گفتمان تلاش می‌کند هویت چین را به عنوان کشوری اخلاقی، مسئول و متعهد به همکاری جهانی تقویت کند. در مجموع، تحلیل این نمونه‌ها نشان می‌دهد که واژگان‌شدگی افراطی در گفتمان روزنامه چایندیلی درباره کووید-۱۹، یک استراتژی گفتمانی قدرتمند برای تقویت روایت رسمی چین، حاشیه‌رانی روایت‌های رقیب، و ایجاد تصویری مثبت از چین در تقابل با "دیگری" منفی (آمریکا) است. این استراتژی، با برجسته‌سازی برخی جنبه‌های واقعیت و حاشیه‌رانی برخی دیگر، به تثبیت معنای دال‌های شناور در چارچوب گفتمان مورد نظر چین کمک می‌کند.

"It's no secret that American leaders are obsessed with demonizing China, but slandering China for its role in global issues such as the fight against climate change and COVID-19 betrays the United States' promise to strengthen multilateral cooperation and instead undermine global solidarity."

Unfortunately, US President Joe Biden did that again when he announced on Monday that Washington will share another 20 million novel coronavirus vaccine doses in addition to the 60 million AstraZeneca doses it had pledged earlier. It was good to see the Biden administration finally deciding to halt its vaccine nationalism in the face of growing pressure at home and abroad."

ترجمه: "این رازی نیست که رهبران آمریکایی وسواس شیطان‌سازی چین را دارند، اما بدنام کردن چین به خاطر نقش آن در مسائل جهانی مانند مبارزه با تغییرات اقلیمی و کووید-۱۹، خیانت به وعده ایالات متحده برای تقویت همکاری چندجانبه است و در عوض، همبستگی جهانی را تضعیف می‌کند."

متأسفانه، جو بایدن رئیس جمهور آمریکا دوباره این کار را کرد، زمانی که روز دوشنبه اعلام کرد که واشنگتن ۲۰ میلیون دوز واکسن کروناویروس جدید را علاوه بر ۶۰ میلیون دوز آسترزنکا که قبلاً وعده داده بود، به اشتراک خواهد گذاشت.

خوب بود که دیدیم دولت بایدن سرانجام تصمیم گرفت در مقابل فشارهای فزاینده در داخل و خارج، ناسیونالیسم واکسن خود را متوقف کند."

در این متن، واژگان‌شدگی افراطی در استفاده از واژگان منفی مانند "obsessed", "demonizing", "slandering", "betrays" و "nationalism" در ارتباط با آمریکا قابل مشاهده است. این واژگان منفی، یک تصویر منفی و غیراخلاقی از آمریکا ایجاد می‌کنند. عبارت "obsessed with demonizing China" (وسواس شیطان‌سازی چین) یک توصیف قوی و منفی از رفتار آمریکا است که آن را به عنوان رفتاری غیرمنطقی و افراطی نشان می‌دهد. واژه "obsessed" (وسواس گونه) اشاره به یک حالت

۴.۵. دال مرکزی و مفصل‌بندی گفتمانی

مفاهیم "دال مرکزی" و "مفصل‌بندی" از مفاهیم کلیدی در نظریه گفتمان لاکلا و موفه هستند که به درک چگونگی شکل‌گیری و تثبیت معنا در گفتمان‌ها کمک می‌کنند. دال مرکزی، نشانه‌ای است که گفتمان حول آن شکل می‌گیرد و به سایر نشانه‌ها معنا می‌بخشد، در حالی که مفصل‌بندی به فرآیند ایجاد ارتباط میان عناصر مختلف در یک گفتمان اشاره دارد. تحلیل اخبار روزنامه چاینادیلی درباره کووید-۱۹ نشان می‌دهد که دال‌های مرکزی متعددی در این گفتمان وجود دارند که حول آن‌ها، مفصل‌بندی خاصی از رویدادها و مفاهیم مرتبط با همه‌گیری صورت گرفته است.

در گفتمان روزنامه چاینادیلی درباره کووید-۱۹، "اقدامات مؤثر چین" به عنوان یکی از دال‌های مرکزی اصلی شناسایی می‌شود.

این دال مرکزی به وضوح در مقاله "Vaccination key to preventing spread of COVID" در تاریخ ۲۱

مه ۲۰۲۱ در صفحه ۳ روزنامه چاینادیلی با عبارت "China's stable epidemic control situation" (وضعیت کنترل پایدار

همه‌گیری در چین) نمایان می‌شود. حول این دال مرکزی، مفصل‌بندی خاصی از رویدادها و مفاهیم صورت گرفته است که

تصویری منسجم از چین به عنوان کشوری موفق در مبارزه با همه‌گیری ارائه می‌دهد. این مفصل‌بندی شامل ایجاد تقابل بین

"ثبات داخلی" و "تهدیدهای خارجی" است، به طوری که اقدامات چین منجر به ایجاد "ثبات" داخلی شده، در حالی که

تهدیدها عمدتاً از منابع خارجی ("imported") یا رویدادهای نادر و پراکنده ("sporadic") ناشی می‌شوند. همچنین، کارآیی

واکسن‌های چین با عباراتی چون "provide protection" (ایجاد محافظت) و "confirmed the efficacy" (تأیید

کارآیی) در برابر انواع مختلف واریانت‌های ویروس برجسته شده است. این مفصل‌بندی همچنین شامل تأکید بر رهبری علمی چین

با اشاره به "researcher from the Chinese Center for

Disease Control and Prevention" (محقق مرکز کنترل و

پیشگیری از بیماری‌های چین) و "preliminary research"

(تحقیقات اولیه) است که چین را به عنوان کشوری پیشرو در

تحقیقات علمی در زمینه کووید-۱۹ معرفی می‌کند. علاوه بر این،

با استناد مکرر به "experts said" (کارشناسان گفتند) و

"urging the public" (ترغیب عموم)، سیاست‌های چین به

عنوان سیاست‌هایی مبتنی بر توصیه‌های کارشناسی و علمی

مفصل‌بندی می‌شوند. این مفصل‌بندی در مجموع، تصویری از

چین به عنوان کشوری موفق در مدیریت همه‌گیری، پیشرو در

تحقیقات علمی، و مبتنی بر توصیه‌های کارشناسی ارائه می‌دهد که

در تقابل با تصویر سایر کشورها (به ویژه آمریکا) قرار می‌گیرد.

دال مرکزی دیگر در گفتمان روزنامه چاینادیلی درباره کووید-۱۹،

"رهبری جهانی چین" است که در مقاله "UN calls for

efforts to aid Africa's growth" (تلاش‌ها برای کمک به رشد

۲۰۲۱ در صفحه اول این روزنامه با عبارت "high-level

meeting hosted by China" (نشست عالی‌رتبه به میزبانی

چین) نمایان می‌شود. حول این دال مرکزی، مفصل‌بندی خاصی از

رویدادها و مفاهیم صورت گرفته که چین را در جایگاه رهبری

جهانی قرار می‌دهد. این مفصل‌بندی شامل تأکید بر نقش چین به

عنوان میزبان^۱ است که آن را به عنوان کشوری پیشرو و فعال در

عرصه دیپلماسی بین‌المللی معرفی می‌کند. همچنین، با اشاره به

"United Nations Security Council has spoken in

one voice" (شورای امنیت سازمان ملل متحد با یک صدا سخن

گفته)، تصویری از یک اجماع جهانی حول سیاست‌های مورد

حمایت چین ارائه می‌شود. در این مفصل‌بندی، عدالت جهانی با

اشاره به "equitable access" (دسترسی عادلانه) به عنوان

ارزشی که چین از آن حمایت می‌کند معرفی شده و چین به عنوان

مدافع عدالت جهانی و حامی کشورهای در حال توسعه نمایان

¹ hosted by China

می‌شود. علاوه بر این، با تأکید بر "international community" (جامعه بین‌المللی)، چین به عنوان حامی چندجانبه‌گرایی و همکاری بین‌المللی مفصل‌بندی می‌شود. این مفصل‌بندی در مجموع، تصویری از چین به عنوان کشوری پیشرو در عرصه دیپلماسی بین‌المللی، حامی عدالت جهانی، و متعهد به چندجانبه‌گرایی ارائه می‌دهد که در تقابل با تصویر آمریکا به عنوان کشوری یکجانبه‌گرا و غیرمتعهد به همکاری بین‌المللی قرار می‌گیرد.

تحلیل دال‌های مرکزی و مفصل‌بندی‌های گفتمانی در روزنامه چاینادیلی نشان می‌دهد که این روزنامه از طریق مفصل‌بندی‌های خاص حول دال‌های مرکزی مختلف، به ساخت و تقویت روایتی می‌پردازد که در آن چین به عنوان کشوری موفق در مدیریت همه‌گیری، پیشرو در تحقیقات علمی، و متعهد به همکاری جهانی تصویر می‌شود. این مفصل‌بندی‌ها همچنین به ایجاد تقابل با کشورهای دیگر، به ویژه آمریکا، کمک می‌کنند و به این ترتیب، به تقویت هویت ملی چین و مشروعیت‌بخشی به سیاست‌های دولت این کشور در مقابله با همه‌گیری می‌پردازند. از منظر نظریه لاکلا و موفه، این فرآیند مفصل‌بندی نشان‌دهنده تلاش برای ایجاد هژمونی گفتمانی است که در آن، معنای دال‌های شناور مانند "موفقیت در مقابله با همه‌گیری" و "رهبری جهانی" در چارچوب گفتمان مطلوب چین تثبیت می‌شود.

نتیجه‌گیری

تحلیل گفتمان به عنوان رویکردی انتقادی در مطالعات ارتباطی، امکان بررسی عمیق روابط پنهان قدرت، ایدئولوژی و معنا در متون رسانه‌ای را فراهم می‌سازد. در عصر کنونی که رسانه‌ها نقش محوری در شکل‌دهی به افکار عمومی و تصویرسازی از رویدادهای جهانی ایفا می‌کنند، درک چگونگی برساخت واقعیت‌های اجتماعی و سیاسی از طریق زبان و بازنمایی‌های خبری اهمیت ویژه‌ای می‌یابد. همه‌گیری کووید-۱۹ به عنوان یکی

از بزرگترین بحران‌های بهداشت جهانی در قرن حاضر، موضوعی بود که رسانه‌های مختلف با رویکردهای متفاوت به بازنمایی آن پرداختند. هدف اصلی این پژوهش، تحلیل چگونگی مفصل‌بندی گفتمانی اخبار کرونا در روزنامه چاینادیلی و شناسایی دال‌های مرکزی و شناوری بود که در این گفتمان برجسته شده‌اند. برای دستیابی به این هدف، با استفاده از روش تحلیل گفتمان انتقادی و با بهره‌گیری از مفاهیم کلیدی نظریه لاکلا و موفه همچون مفصل‌بندی، دال مرکزی، دال شناور، هژمونی و غیریت‌سازی، به تحلیل اخبار منتشر شده در روزنامه چاینادیلی در بازه زمانی ۲۰۲۰-۲۰۲۱ پرداخته شد. یافته‌های پژوهش نشان داد که روزنامه چاینادیلی از طریق استراتژی‌های گفتمانی مختلفی همچون تعمیم‌شدگی واژگانی، عبارات خطابی و واژگان‌شدگی افراطی، به مفصل‌بندی خاصی از رویدادها و مفاهیم مرتبط با همه‌گیری کووید-۱۹ پرداخته است. دو دال مرکزی اصلی در این گفتمان، "اقدامات مؤثر چین" و "رهبری جهانی چین" بودند که حول آن‌ها، مفصل‌بندی‌های خاصی صورت گرفته بود. این مفصل‌بندی‌ها شامل ایجاد تقابل بین "ثبات داخلی" و "تهدیدهای خارجی"، تأکید بر کارآیی واکسن‌های چین، برجسته‌سازی رهبری علمی چین، و معرفی چین به عنوان پیشرو در عرصه دیپلماسی بین‌المللی و حامی عدالت جهانی بودند. در پاسخ به پرسش اصلی پژوهش، می‌توان گفت روزنامه چاینادیلی با استفاده از مفصل‌بندی دال‌های مختلف، به بازنمایی گفتمانی بحران کووید-۱۹ به گونه‌ای پرداخته که در آن، چین به عنوان کشوری موفق در مدیریت همه‌گیری، پیشرو در تحقیقات علمی، و متعهد به همکاری جهانی تصویر می‌شود، در حالی که کشورهای دیگر، به ویژه آمریکا، در موقعیتی متضاد قرار می‌گیرند. این مفصل‌بندی گفتمانی، به تقویت هویت ملی چین، مشروعیت‌بخشی به سیاست‌های دولت این کشور در مقابله با همه‌گیری، و ایجاد هژمونی گفتمانی خاصی کمک کرده است که در آن، معنای دال‌های شناور مانند "موفقیت

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ گونه تضاد منافی وجود ندارد.

EXTENDED ABSTRACT

In the contemporary age of global crises, the role of media has gone far beyond simple news dissemination and evolved into a crucial instrument of discourse formation and ideological reproduction. As discourse analysis examines the hidden relationships between power, ideology, and meaning embedded in texts (1), its application to media texts becomes essential for understanding how social realities are linguistically constructed (2). During the COVID-19 pandemic, the news media operated not merely as transmitters of information but as arenas of symbolic struggle, where competing narratives attempted to define the crisis and assign responsibilities (3). The discursive framing of the pandemic differed across national and ideological lines, revealing the politics of representation that underlie journalistic discourse (4). In this context, China's media, particularly *China Daily*, played a central role in articulating the national and global narratives surrounding COVID-19. Although prior studies have examined Western representations of the pandemic, few have explored how Chinese media, grounded in distinct political and cultural structures, constructed its version of the crisis through the theoretical lens of Laclau and Mouffe (5). Since China was the initial epicenter of the

در مقابله با همه‌گیری و "رهبری جهانی" در چارچوب گفتمان مطلوب چین تثبیت شده است.

مشارکت نویسندگان

outbreak (6), examining its mediated self-representation provides a unique window into the dynamics of discursive hegemony. The current research thus seeks to analyze *China Daily's* COVID-19 coverage through Laclau and Mouffe's discourse theory to identify the nodal points, floating signifiers, and hegemonic articulations that define China's mediated self-presentation. As the pandemic reshaped human life worldwide (7, 8), understanding how language and power operated within Chinese media became crucial for decoding how the crisis was domesticated, moralized, and politicized (9-11).

Laclau and Mouffe's post-structuralist discourse theory provides an analytic framework that conceptualizes meaning as a contingent product of articulation among signs rather than a fixed reflection of reality (12). Central to this framework are the notions of "articulation," "floating signifiers," "nodal points," and "hegemony," through which discourses attempt to temporarily stabilize meaning (13). In media studies, these concepts illuminate how particular linguistic and rhetorical strategies naturalize ideological positions (14). From this perspective, *China Daily's* COVID-19 coverage can be interpreted as an ongoing attempt to construct a hegemonic discourse that privileges certain

interpretations of the pandemic while marginalizing others. As an English-language outlet representing the Chinese government's international image (15), *China Daily* functions as a discursive actor that projects China's identity to a global audience. It constructs equivalence chains linking "scientific achievement," "effective governance," and "global solidarity" to the signifier "China," while opposing it to signifiers associated with the United States and Western media. The study applies the theoretical tools of Laclau and Mouffe (5) to trace these articulations and to identify how linguistic choices—lexical generalization, rhetorical appeals, and lexical overuse—serve as mechanisms for discursive stabilization. By identifying the interplay between nodal points ("China's effective actions," "China's global leadership") and floating signifiers ("success," "stability," "justice"), the research reveals how hegemony operates linguistically in the Chinese media context (8, 16, 18).

The literature review situates the study within a growing body of cross-national research on COVID-19 media discourse. Nindi (1) demonstrated how *The New York Times* and *China Daily* employ divergent lexical and syntactic patterns that reflect distinct ideological standpoints. Mu (2) identified ambivalence in Western reporting, where China's containment efforts were simultaneously praised and problematized. Similarly, Mai (15) revealed that *The New York Times* and *China Daily* mobilized contrasting

visual and linguistic resources across three pandemic stages, producing shifting ideological effects. In social-media spaces, Catalano (8) observed counter-discourses on Weibo that contested the "Chinese virus" label, exposing online resistance to Western racialized narratives. Within theoretical studies, Stengel (20) and Jacobs (21) advanced post-structuralist discourse analysis as a viable method for understanding international politics, while Haditaghi (14) combined network theory with discourse analysis to algorithmically map articulation processes. Complementary Iranian works (17, 18) confirmed that media discourse, whether domestic or global, actively constructs collective anxieties and shapes perceptions of legitimacy. Together, these studies underscore that media discourse functions as a site of ideological contestation where meaning is continually negotiated. Building on this foundation, the present study extends discourse-theoretical inquiry by focusing explicitly on *China Daily's* representation of COVID-19 as an exercise in hegemonic meaning-making.

Methodologically, the study adopts a qualitative critical discourse analysis (CDA) approach grounded in Laclau and Mouffe's conceptual framework. The corpus comprises English-language COVID-19 reports published in *China Daily* between January 2020 and December 2021, selected purposively based on relevance, prominence, and temporal variety. Textual data—including

headlines, leads, accompanying images, and paratextual elements—were subjected to intensive reading and coded thematically according to the categories of nodal points, floating signifiers, and articulatory chains. The analysis proceeded in three main stages: (1) identifying recurring lexical items and rhetorical structures; (2) mapping articulations that linked these signs into coherent equivalence chains; and (3) interpreting the resulting configurations through the lens of hegemony, othering, and boundary construction. Special attention was given to the discursive strategies of lexical generalization, rhetorical address, and lexical overuse, each revealing distinct facets of ideological work. Lexical generalization refers to the use of broad, abstract expressions that condense complex realities into simplified narratives—thereby naturalizing certain political meanings. Rhetorical address captures persuasive structures that construct subject positions and invite audience alignment with the preferred discourse. Lexical overuse denotes the repetitive deployment of selected terms to amplify salience and suppress alternative interpretations. Through triangulating these linguistic strategies, the study elucidates how *China Daily* established coherence and legitimacy for China's pandemic narrative (13, 19).

The findings demonstrate that *China Daily* systematically articulated COVID-19 within a binary discursive structure that juxtaposes “domestic stability” against “external threats.”

Under the first strategy, lexical generalization framed China's pandemic management as universally successful and inherently stable. Phrases such as “China's stable epidemic control situation” erased local variations and projected an image of national unity and efficiency. This generalization normalized the notion that stability was a natural outcome of governmental competence, thereby silencing internal contestation. The second strategy, rhetorical address, mobilized appeals to authority and urgency, as seen in repeated imperatives urging citizens to vaccinate “as soon as possible.” By citing “experts” and “independent panels,” the newspaper invoked technocratic authority to depoliticize state actions, turning political decisions into scientifically neutral necessities. Through such interpellation, audiences were positioned as responsible citizens rather than critical observers. The third strategy, lexical overuse, entailed the repetitive invocation of positive signifiers (“vaccine,” “protection,” “efficacy”) linked to China and negative signifiers (“obsessed,” “demonizing,” “betrays”) linked to the United States. This polarized repetition constructed an antagonistic frontier: China as the rational, ethical, and cooperative actor versus the United States as irrational and hostile. The result was a dual process of hegemonic consolidation—affirming China's internal legitimacy while discrediting external criticism. These strategies collectively stabilized the floating signifiers of “success,” “justice,” and “leadership” around the nodal

points “China’s effective actions” and “China’s global leadership.”

From a theoretical standpoint, the analysis reveals how *China Daily* operationalizes Laclau and Mouffe’s mechanisms of hegemony and articulation. Through continuous equivalential linking, the newspaper wove disparate elements—scientific success, social discipline, international solidarity—into a unified narrative that privileges China’s role in the global order. By portraying Western governments, especially the United States, as inconsistent or self-serving, it constructed an antagonistic “other” against which China’s moral and political identity was affirmed. This dynamic of othering aligns with the process of boundary-making that Laclau and Mouffe describe as constitutive of all discourses (18). The reiteration of China as both victim of Western slander and benefactor of global justice effectively merges nationalist and cosmopolitan rhetorics. Hence, *China Daily*’s discourse performs a dual function: domestically reinforcing state legitimacy through narratives of competence and internationally asserting China’s right to leadership through narratives of benevolence. In doing so, it exemplifies how a state-aligned medium can achieve discursive hegemony not by coercion but by the strategic orchestration of linguistic signs (14, 15).

In conclusion, this study underscores that media discourse during global crises functions as an arena where political identities and

moral hierarchies are discursively produced. Through critical discourse analysis of *China Daily*’s COVID-19 coverage within Laclau and Mouffe’s theoretical framework, the research demonstrates that linguistic strategies such as lexical generalization, rhetorical address, and lexical overuse serve as mechanisms of ideological articulation. These strategies allowed *China Daily* to construct a hegemonic narrative centered on China’s effective domestic management and global leadership, simultaneously marginalizing alternative interpretations. The articulation of stability, expertise, and justice around China’s identity not only reinforced national pride but also legitimized governmental policies and projected soft power to international audiences. Ultimately, the study reveals that the pandemic discourse in *China Daily* was not a neutral account of events but a structured ideological project aimed at consolidating China’s global narrative authority.

References

1. Nindi M. A CRITICAL DISCOURSE ANALYSIS OF SELECTED NEWS REPORTS ON COVID 19 IN THE NEW YORK TIMES AND CHINA DAILY: UIN RADEN INTAN LAMPUNG; 2024.
2. Mu J, Zhao H, Yang G. A critical discourse analysis of reports about China on the COVID-19 pandemic in The New York Times. *Open Access Library Journal*. 2021;8(8):1-16.
3. Katiambo D. A Deconstructionist Reading of Populist Claims Related to Covid-19: A Rhetorical Discourse Analysis. *Communicatio*. 2022;48(1):28-44.
4. Anisin A. Discourse, antagonisms, and identities during the COVID-19 pandemic. *Revista Crítica de Ciências Sociais*. 2022(128):39-60.

5. Laclau E, Mouffe C. Hegemony and Socialist Strategy: Towards a Radical Democratic Politics 1985.
6. Cao L, Qiaoan R. Digital populism in an authoritarian context: A discourse analysis of the legitimization of the Belt and Road Initiative by China's party media. *The Communication Review*. 2023;26(4):350-89.
7. Kermani H, Khorshidi M, Araghi MA. A case study on the COVID-19 discourse in politicians' speeches: Investigations into the speeches of former Iranian President Hassan Rouhani. *Studies in Communication Sciences*. 2023;23(3):279-95.
8. Catalano T, Wang P. Social media, populism, and COVID-19: Weibo users' reactions to anti-Chinese discourse. 2021.
9. Fast E. Finding Legitimacy: Discourse Analysis on Authoritarian Legitimacy in Chinese State-run Media News Articles. 2023.
10. He K, Eldridge SA, Broersma M. The discursive logics of online populism: social media as a "pressure valve" of public debate in China. *Journal of Information Technology & Politics*. 2025;22(2):151-66.
11. Tang X. The discourse of China in online discursive practices. 2025.
12. Mayer M, Bichler BF, Pikkemaat B, Peters M. Media discourses about a superspreader destination: How mismanagement of Covid-19 triggers debates about sustainability and geopolitics. *Annals of Tourism Research*. 2021;91:103278.
13. Ha J, Kim CY. The Power of 'Publicness' Discourse: An Analysis of Counter-Hegemonic Formation Against Health System Privatisation. *Sociology of Health & Illness*. 2025;47(6):e70020.
14. Haditaghi J, Hassasskhah J, Sorahi MA. A network-based approach for discourse analysis from Laclau and Mouffe's perspectives. *Journal of Computer-Assisted Linguistic Research*. 2020;4:1-22.
15. Mai Y, Jocuns A. A critical discourse analysis of news reports on COVID-19 from The New York Times and China Daily. *Manusya: Journal of Humanities*. 2023;26(1):1-28.
16. Makki M, Sahra Gard R. The Ideology of Iranian Television in News Presentation from the Perspective of Critical Discourse Analysis. *Journal of English Language Pedagogy and Practice*. 2011;10:163-91.
17. Khodadad Hosseini S, editor *Critical Discourse Analysis of Domestic and Foreign News Regarding International Tensions Between Russia and Ukraine Based on Norman Fairclough's Approach*. First International Conference on Law, Political Science, Islamic Policy and Islamic Jurisprudence; 2024.
18. Dahdast K, Ghasemi Niaei F, Derakhshan N. Investigation and Discourse Analysis of Domestic Violence News in the Context of Virtual Media. *Women and Family Cultural-Educational Journal*. 2024;66:111-31.
19. Esfandiyar V. The Concept of Discourse in Laclau and Mouffe's Discourse Analysis Theory. *Persian Research*. 2023:80-105.
20. Stengel FA, Nabers D. Symposium: The contribution of Laclau's discourse theory to international relations and international political economy introduction. *New Political Science*. 2019;41(2):248-62.
21. Jacobs T. The dislocated universe of Laclau and Mouffe: an introduction to post-structuralist discourse theory. *Critical Review*. 2018;30(3-4):294-315.